

Beit Hilel y Beit Shamai

El siguiente fragmento del *Talmud* de Babilonia describe cómo se zanjó finalmente la controversia entre la Casa de Shamai y la Casa de Hilel:

אמר רבי אבא אמר שמואל:
שלוש שנים נחלקו בית שמאי ובית הלל;
הללו אומרים: הלכה כמותנו!
והללו אומרים הלכה כמותנו.
יצאה בת קול [הד, קול אלוהים שנשמע מן השמיים]
ואמרה: אלו ואלו דברי אלהים חיים הן, והלכה כבית הלל.

וכי מאחר שאלו דברי אלוהים חיים, מפני מה
זכו בית הלל לקבוע הלכה כמותן?
מפני שנוחין [מתונים] ועלובין [סובלנים] היו
ושונין [משננים] דבריהן ודברי בית שמאי.
ולא עוד אלא שמקדימין דברי בית שמאי לדבריהן.

ללמדך שכל המשפיל עצמו, הקדוש ברוך הוא
מגביהו [מעלה אותו לגדולה] וכל המגביה עצמו,
הקדוש ברוך הוא משפילו. כל המחזר על [הרודף
אחר] הגדולה, גדולה בורחת ממנו וכל הבורח מן
הגדולה, גדולה מחזרת אחריו. וכל הדוחק את השעה
[מנסה להשתלט בכוח], שעה דוחקתו. וכל הנדחה
מפני שעה [ממתין בסבלנות], שעה עומדת לו.

תלמוד בבלי, מסכת עירובין דף יג, עמוד ב

Dijo Rabi Aba dijo Rabi Shmuel:

Durante tres años la Casa de Shamai y la Casa de Hilel mantuvieron disputas;

unos dicen: *ila Halajá*¹ es como nosotros la interpretamos!

Y los otros dicen: *ila Halajá* es como nosotros la interpretamos!

Se escuchó desde el cielo una voz divina que dijo: "Las unas como las otras son palabras vivas de Dios y la *Halajá* es según la Casa de Hilel.

En vista que "las unas como las otras son palabras vivas de Dios", ¿por qué obtuvo la Casa de Hilel la facultad para determinar la ley judía?

Porque eran moderados y tolerantes e inculcaban tanto sus palabras como las de la Casa de Shamai. Y no solo eso, sino que anteponían las palabras de la Casa de Shamai a sus propias palabras.

Esto te enseña que todo aquel que se rebaja a sí mismo, Dios lo engrandece y a quien se eleva a sí mismo, Dios lo humilla. Todo aquel que persigue la grandeza, ésta se le escapa y todo el que huye de ella, la grandeza lo corteja. Quien trata de imponerse por la fuerza o apremia la hora, ésta le es esquiva. Y quien espera con paciencia, triunfa.

A partir de este texto es que nos planteamos varios dilemas que queremos compartir con ustedes:

- ¿Acaso la Casa de Shamai y la Casa de Hilel mantuvieron controversias acerca de un asunto determinado o se trata de una disputa general y de principios?
- ¿Por qué fue necesaria la intervención divina en la controversia?
- ¿Cuál es la dificultad que plantea la voz divina?
- ¿Cuáles son las tres causas por las que la Casa de Hilel obtiene la facultad para determinar la ley judía?
- ¿Quién se rebajó a sí mismo y quién se elevó a sí mismo?
- ¿Quién corteja a la grandeza y quién huye de ella?
- ¿Quién apremia a la hora y a quién ésta le es esquiva?

¹ Ley judía

- De acuerdo con lo dicho en el fragmento, ¿por qué se determinó la *Halajá* según la Casa de Hilel?

בית הלל ובית שמאי

בית הלל ובית שמאי הן כינוייהן של שתי אסכולות הלכתיות בתקופת המשנה, שנוסדו במאה הראשונה לספירה על ידי שניים מחכמי המשנה: הלל ושמאי. הם והתלמידים שבאו אחריהם ייצגו גישות רעיוניות והלכתיות שונות: בית הלל מייצגים פעמים רבות את השיטה המקלה, ואילו בית שמאי – את הגישה המחמירה. למרות המחלוקות הרבות בין הלל לשמאי שררה ביניהם הסכמה בכמה עניינים מרכזיים: האמונה בתורה שבעל פה, הלכות ועינינים הקשורים לבית המקדש ולדיני קרבנות, התנאים לקביעת החגים בלוח השנה והאמונה בתחיית המתים ובעולם הבא. משום כך לא התפצלו שני המחנות לכתות נפרדות, בניגוד לזרמים אחרים שפעלו בתקופה זו ופרשו מהיהדות.

La Casa de Hilel y la Casa de Shamai

La Casa de Hilel y la Casa de Shamai son las denominaciones de dos escuelas *halájicas* de la época de la *Mishná*, fundadas en el primer siglo de nuestra era por dos sabios: Hilel y Shamai. Ellos y los alumnos que los siguieron encarnan enfoques reflexivos y *halájicos* diferentes: la Casa de Hilel representa muchas veces el método amplio mientras que la Casa de Shamai, el enfoque estricto. A pesar de las numerosas controversias entre Hilel y Shamai, regía entre ellos aprobación acerca de algunas cuestiones centrales: la fe en la Torá *shebealpé*², leyes y asuntos relacionados al *Beit Hamikdash* y los sacrificios, condiciones para fijar las festividades del calendario y la fe en la resurrección de los muertos y el más allá. Por esta razón, no se dividieron los grupos en sectas separadas, a diferencia de otras corrientes que actuaban en esa época y que se alejaron del judaísmo.

Material extraído de Arajim Bemoadam, beikvot luaj hashaná haivri

² Ley Oral

(Majón "Shalom Hartman")

Traducción: Tamara Rajczyk